

הלכות ספירת העומר - ב

ספירת העומר בזמן הזה

אמור כג, טו

וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה ... תספרו חמישים יום.

ראה טז, ט

שבעה שבועות תספר לך.

מנחות טו, א

רבנן דבי רב אשי מנו יומי ומנו שבועי. אממר מני יומי ולא מני שבועי, אמר זכר למקדש הוא.

שוע"ר סי' שצג

אחד עירובי חצרות ואחד שיתופי מבואות מערבים אותם בין השמשות.

שוע"ר סי' תפט

ב ומצוה זו נוהגת בארץ ובחוץ לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית. ויש אומרים שבזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין מקריבין העומר, אין מצוה זו נוהגת כלל מדברי תורה, אלא מדברי סופרים שתיקנו זכר למקדש, וכן עיקר. **ומכל מקום כל מה שתקנו חכמים תקנו כעין של תורה, ואין חילוק ביניהם אלא בדברים שיתבאר.**

ה מן התורה צריך למנות הימים וגם השבועות, שנאמר תספרו חמישים יום, כלומר עד חמשים, ואומר שבעה שבועות תספר לך. כיצד יספור שניהם, כשמגיע לשבעה ימים יאמר היום שבעה ימים שהם שבוע אחד, וכשמגיע ליום ארבעה עשר יאמר היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות, וכן בשאר כל סוף שבוע ושבוע. **ואם לא עשה כן לא יצא ידי חובתו מן התורה.**

ו אבל בימים שבין כל שבוע ושבוע, דהיינו מיום ח' עד יום י"ג ועד בכלל, ומיום ט"ו עד יום עשרים, וכן הימים שבין שאר השבועות, יש אומרים שאין צריך למנות בהן השבועות אלא הימים בלבד, כגון ביום ח' יאמר היום שמונה ימים, ואין צריך לומר שהם שבוע אחד ויום אחד. ויש אומרים להיפוך ביום ח' יאמר היום שבוע אחד ויום אחד, וביום ט"ו יאמר היום ב' שבועות ויום אחד. ויש אומרים שצריך לומר בהם סכום הימים והשבועות, כגון ביום ח' יאמר שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד, וכן בשאר כל הימים צריך לומר סכום כל הימים והשבועות ומנין הימים העודפים על השבוע. וכן נתפשט המנהג בכל תפוצות ישראל ואין לשנות.

ומכל מקום אם טעה ומנה באחת מב' הספירות (הראשונות) בימים שבאמצע השבועות, **אין צריך לחזור ולספור בזמן הזה שהספירה מדברי סופרים.**

ואף בימים שהם סופי השבועות, כגון יום ז' וי"ד וכיוצא בהם, אם טעה ולא מנה אלא הימים בלבד ולא הזכיר השבועות כלל, יש אומרים שאין צריך לחזור ולספור בזמן הזה **שהספירה אינה אלא זכר, וכיון שספר הימים יצא ...** ויש אומרים שאף אם מנה הימים לבד צריך לחזור ולספור, שכל מה שתקנו חכמים תקנו כעין של תורה. ויש לחוש לדבריהם לחזור ולספור בלא ברכה.

יא אחר הספירה נוהגין לומר יהי רצון שיבנה בית המקדש כו', לפי שעכשיו אין אנו סופרין אלא זכר למקדש, ואין בספירה זו עשיית מצוה כלל, **שהמצוה הוא לספור לעומר, ועכשיו אין לנו עומר לספור לו,** אלא שחכמים תקנו לספור זכר למקדש, לפיכך מתפללין שיבנה בית המקדש ונקיים המצוה כתקונה.

יב יש אומרים שמותר לברך ולספור בבין השמשות, אף על פי שהוא ספק לילה וספק יום העבר, ואם כן היאך יאמר היום שני ימים שמא עדיין הוא יום ראשון, מכל מקום כיון שהספירה בזמן הזה מדברי סופרים ספק דברי סופרים להקל. ויש חולקין על זה ואומרים **שלכתחלה אין להכניס עצמו לידי ספק אפילו מדברי סופרים,** ואין לספור עד צאת הכוכבים שהוא לילה ודאי.

ספר סתם ... לא יברך כשיספור בלילה ... הספירה בזמן הזה מדברי סופרים, ויש אומרים שמצות מדברי סופרים לדברי הכל אין צריכות כוונה.

יג אבל המדקדקים לספור בצאת הכוכבים שטעו ביום המעונן וספרו בבין השמשות, אין צריך לחזור ולספור כלל בצאת הכוכבים מעיקר הדין אפילו בלא ברכה, לפי שכבר יצא ידי חובתו לגמרי מעיקר הדין במה שספרו **בבין השמשות שהוא ספק לילה, וספק דברי סופרים להקל** (ומכל מקום כדי לחוש לדברי האומרים שספירה בזמן הזה מן התורה, טוב להם שיחזרו לספור בצאת הכוכבים בלא ברכה).

יד מי ששואל אותו חברו בבין השמשות כמה ימי הספירה בלילה זה, יאמר לו אתמול היה כך וכך, שאם יאמר לו היום כך וכך לא יוכל הוא עצמו לחזור ולמנות בברכה, לפי שכבר יצא ידי חובתו במה שאמר לחבירו היום כך וכך, לפי דברי האומרים שאין צריך כונה לצאת.